

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 28 JANVIER 1958.

Rapport au nom de la Commission de la Justice chargée d'examiner le projet de loi interdisant les matches et exhibitions de catch et réglementant les combats et exhibitions de boxe.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 28 JANUARI 1958.

Verslag van de Commissie voor Justitie, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot verbod van de catchwedstrijden en -exhibities en tot reglementering van de bokswedstrijden en -exhibities.

Présents : MM. ROLIN, président; BRIOT, CAMBY, CHOT, CUSTERS, Mme CISELET, MM. DE BAECK, DELMOTTE, DERBAIX, DUTERNE, LAGAE, LIGOT, NIHOUL, ORBAN, PHOLIEN, VAN REMOORTELT et Mme VANDERVELDE, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Historique.

C'est le 5 février 1952 que la proposition portant interdiction des combats de boxe et de catch, émanant de M. Philippart et contresignée par MM. Huysmans, De Schrijver, Leclercq, Discry et Maes, fut déposée à la Chambre des Représentants (Doc. de la Chambre n° 187, session 1951-1952).

Dès le début de son exposé des motifs, l'auteur de la proposition établissait la distinction nécessaire entre « la boxe, exercice sportif qui n'a en soi rien de répréhensible », et l'organisation du spectacle des matches de boxe.

Toutefois, le texte, et du titre et des articles de la proposition, visait « les combats de boxe » en général.

Les fervents du « noble art » opposèrent à la proposition des arguments de valeur inégale. La boxe, « sport viril et sport de défense, école d'endurance et de courage », fut exaltée. Mais on fit valoir aussi les intérêts commerciaux mis en cause.

La Commission de la Justice de la Chambre consacra plusieurs séances à l'examen de la proposition. Le rapport très fouillé de M. Nossent (Doc. de la Chambre n° 486, session de 1952-1953), au

R. A 5283.

Voir :

Document du Sénat :

84 (Session de 1956-1957) : Projet transmis par la Chambre des Représentants.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Historisch overzicht.

Op 5 Februari 1952 diende de heer Philippart bij de Kamer een wetsvoorstel in tot verbod van de boks- en catchwedstrijden (Gedr. St. Kamer, n° 187, zitting 1951-1952). Het voorstel was mede-ondertekend door de heren Huysmans, De Schrijver, Leclercq, Discry en Maes.

In de aanhef van zijn toelichting maakte de indiener van het voorstel het nodige onderscheid tussen « het boksen, een sportoefening waartegen er op zichzelf gezien niets is in te brengen », en het houden van bokswedstrijden.

Doch in het opschrift zowel als in de artikelen waren de « bokswedstrijden » in het algemeen bedoeld.

De liefhebbers van de « edele kunst » voerden tegen het voorstel argumenten van ongelijke waarde aan. Het boksen werd opgehemeld als een mannelijke sport, als een « leerschool van zelfverdediging, uithoudingsvermogen en moed ». Maar men beriep zich ook op de commerciële belangen, die in het gedrang kwamen.

De Kamercommissie voor de Justitie besteedde verscheidene vergaderingen aan het wetsvoorstel. Het zeer omstandig verslag van de heer Nossent (Gedr. St. Kamer, n° 486, zitting 1952-1953),

R. A 5283.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

84 (Zitting 1956-1957) : Ontwerp overgemaakt door de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

nom de cette Commission, déposé le 11 juin 1953, constitue un important document de travail, où les divers aspects de la question sont examinés à fond.

La proposition, amendée puis adoptée par la Commission, discutée par la Chambre en janvier et février 1954, fut ajournée.

Quant au fond, on contesta que le risque grave soit plus considérable dans le domaine de la boxe que dans celui d'autres sports et l'on protesta contre l'assimilation entre le catch et la boxe. On se demanda aussi dans quelle mesure « l'exhibition » de la boxe, permise d'après le texte amendé, pourrait être considérée comme satisfaisante au point de vue sportif.

Le rapporteur croit utile de rappeler ici :

1° que M. Philippart termina en ces termes son intervention (Annales Parlementaires de la Chambre du 27 janvier 1954) :

« Pourquoi certaines opinions restent-elles indifférentes aux méfaits de la boxe ? Voulez-vous y penser ? Il s'agit d'enfants du peuple ; ce sont ceux-là qu'on rue l'un contre l'autre, dont on se plaît à voir couler le sang. Si, au lieu d'enfants du peuple, ces Messieurs de la Fédération sportive ou du Conseil supérieur voyaient leurs propres enfants offerts sur le ring en spectacle à la foule, la boxe ne durerait pas un jour de plus. Pourraient-ils s'accommoder de voir leurs fils frappés durement, ensanglantés, puis, lorsqu'ils fléchiront, encore recueillir une grêle de coups qui les couleront pour le compte et peut-être dans la mort ? Pourraient-ils s'en accommoder ? Parce qu'il s'agit d'enfants du peuple, allons-nous laisser faire et rester indifférents devant cette abomination ? »

2° que M. Nossent, rapporteur, cita un passage significatif du professeur La Cava, président de la Commission médicale de la Fédération italienne de boxe :

« Il y a vingt ou trente ans, on donnait avant tout importance à l'art d'esquiver et de parer les coups, art dans lequel certains boxeurs avaient acquis une notable habileté. Aujourd'hui, le goût du public, spécialement américain, impose l'offensive acharnée sans égard aux coups reçus, de manière telle que le combat se transforme souvent en une lutte dans laquelle gagne celui qui sait « encaisser » le plus. »

M. Philippart ayant représenté sa proposition le 11 mai 1954 (Doc. de la Chambre, n° 26/1, session extraordinaire de 1954), la Commission de la Justice chargea à nouveau du rapport M. Nossent (Doc. de la Chambre, n° 26/2, session extraordinaire de 1954). La proposition, adoptée par la Commission par 8 voix contre 4, vint en séance publique les 15 et 16 mars 1955 (Annales Parlementaires de la Chambre, n°s 63, 64 et 65) avec des amendements du Gouvernement, sous-amendés par M. Philippart. Celui-ci demanda et obtint, en raison des amendements proposés par le Gouvernement, le renvoi à

namens deze Commissie uitgebracht en op 11 Juni 1953 ingediend, is een belangrijk werkdocument, waarin de verschillende aspecten van de zaak grondig worden toegelicht.

Het voorstel, dat door de Commissie na amendering was goedgekeurd en door de Kamer besproken in Januari en Februari 1954, werd verdaagd.

Wat de inhoud van het ontwerp betreft werd betwist dat het gevaar van het boksen groter is dan bij andere sporten, en werd geprotesteerd tegen de gelijkstelling van het catchen en het boksen. Men vroeg zich ook af, in hoeverre « boksexhibities », die volgens de geamendeerde tekst geoorloofd zijn, uit het oogpunt van de sport als bevredigend kunnen worden beschouwd.

De verslaggever acht het nuttig er hier aan te herinneren :

1° dat de h. Philippart zijn rede besloot als volgt (Handelingen van de Kamer, 27 Januari 1954) :

« Waarom staan sommigen onverschillig tegenover de schadelijke gevolgen van het boksen ? Bedenk dat het hier gaat om jongens uit het volk, die tegen elkaar worden opgejaagd, dat men hun bloed wil zien vloeien. Waren het in plaats van volksjongens nu eens de zonen van de Heren uit de Sportfederatie of de Hoge Raad zelf die in de ring zouden komen onder de ogen van de menigte, er zou geen dag langer gebokst worden. Zouden zij het kunnen aanzien dat hun kinderen tot bloedens toe geslagen worden en, zodra hun krachten begeben, worden neergeveld, misschien om niet meer op te staan ? Zouden zij daar vrede mee kunnen nemen ? Zullen wij onverschillig blijven voor deze gruwel en laten begaan, alleen maar omdat het volkskinderen zijn ? »

2° dat de h. Nossent, verslaggever, een veelbetekenende passus aanhaalde van professor La Cava, voorzitter van de Geneeskundige Commissie van de Italiaanse Boksfederatie :

« Twintig à dertig jaar geleden werd vooral belang gehecht aan de kunst om slagen te ontwijken of af te weren, waarin sommige bokscers een merkwaardige behendigheid aan de dag legden. Thans vergt de smaak van het publiek, van het Amerikaanse publiek vooral, dat de bokscers verwoed aanvallen, zonder te letten op de slagen die zij te verduren krijgen, zodat de kamp vaak ontaardt in een gevecht, waarbij tot overwinnaar wordt uitgeroepen wie het meest kan « incasseren ».

Op 11 Mei 1954 diende de heer Philippart zijn wetsvoorstel opnieuw in (Gedr. St. Kamer, n° 26/1, buitengewone zitting 1954) en de Commissie voor de Justitie wees andermaal de heer Nossent als verslaggever aan (Gedr. St. Kamer, n° 26/2, buitengewone zitting 1954). Het voorstel, dat door de Commissie met 8 tegen 4 stemmen was aangenomen, kwam in openbare vergadering op 15 en 16 Maart 1955 (Handelingen van de Kamer, n^{rs} 63, 64 en 65) met de amendementen van de Regering, die door de heer Philippart gesubamendeerd waren. Deze vroeg en verkreeg om reden van de Regeringsamen-

la Commission de la Justice. On lira avec intérêt ce débat, où ne manquèrent point les diversions...

La Commission de la Justice de la Chambre, à nouveau saisie, consulta la Commission de la Santé publique, laquelle confia l'examen de la question à une sous-commission, composée de ses membres médecins. On trouvera dans le troisième rapport de M. Nossent (Doc. de la Chambre. n° 26/5 session extraordinaire de 1954) l'avis de cette sous-commission aux pages 9 à 12, et la réponse de M. Philippart à cet avis aux pages 1 à 5 de ce document.

La Commission de la Justice, constatant que, selon la sous-commission de la Santé publique, une réglementation efficace pourrait suffire, décida que le texte de la proposition devait être remanié, et chargea une sous-commission de préparer un nouveau texte.

Entendu par cette sous-commission, M. Philippart exposa qu'il demeurerait partisan de l'interdiction de la boxe et du catch, mais que néanmoins il admettait, à son corps défendant, que la boxe restât autorisée, si elle était soumise à des conditions précises et donnant les garanties nécessaires.

La Commission, par 8 voix contre 4 et 2 abstentions, adopta un nouveau texte. Le rapport complémentaire qui le contient fut déposé le 21 juin 1956 (Doc. de la Chambre, n° 26/5, session extraordinaire de 1954). La discussion en séance publique fut cette fois assez brève (Annales Parlementaires de la Chambre du 12 décembre 1956, n° 13). La proposition fut votée le 20 décembre 1956 par 105 voix contre 82 et 8 abstentions.

Le rapporteur a cru qu'il ne serait pas inutile de résumer cette « Histoire de 5 ans », véritable « Saga » de la proposition Philippart.

Dès l'abord, l'esprit à la fois humain et humaniste dont elle s'inspire a suscité la vive sympathie des membres de la Commission de la Justice du Sénat.

La discussion du projet n'en fut pas moins longue et laborieuse.

Discussion.

Au cours de cinq séances, qui eurent lieu entre le 5 janvier et le 5 novembre 1957, la Commission tint à se documenter à différentes sources. Elle entendit :

1° M. G. Scillie (Roth), ancien champion de boxe et professeur à l'Institut d'Education physique de l'Université de Louvain.

D'après celui-ci, les accidents n'arrivent en général qu'aux mauvais boxeurs et, la plupart du temps, pendant les derniers rounds d'un combat. La réglementation des jeux olympiques est la même que celle pour les amateurs c'est-à-dire 3 rounds de 3 minutes et gants de 8 onces; les professionnels par contre font 4 à 15 rounds avec des gants de

dementen, de verwijzing naar de Commissie voor de Justitie. Met belangstelling zal men kennis nemen van dit debat, waarin de afleidingsmanoeuvres niet van de lucht waren...

De Kamercommissie voor de Justitie raadpleegde de Commissie voor de Volksgezondheid, die het onderzoek opdroeg aan een subcommissie, samengesteld uit haar leden-dokters. Het derde verslag van de heer Nossent (Gedr. St. Kamer, n° 26/5, buitengewone zitting 1954) bevat op blz. 9 tot 12 het advies van deze subcommissie en op blz. 1 tot 5 het antwoord van de heer Philippart op dat advies.

Daar volgens de subcommissie voor de Volksgezondheid een doeltreffende reglementering voldoende was, besloot de Commissie voor de Justitie dat het voorstel moest worden omgewerkt en belastte een subcommissie met de voorbereiding van een nieuwe tekst.

De heer Philippart, door deze subcommissie gehoord, verklaarde dat hij voorstander bleef van het verbod van de boks- en catchwedstrijden, maar dat hij, tegen wil en dank, aannam dat het boksen toegelaten mocht blijven, indien er nauwkeurige voorwaarden werden gesteld die de nodige waarborgen zouden bieden.

De Commissie nam met 8 tegen 4 stemmen bij 2 onthoudingen een nieuwe tekst aan. Het aanvullend verslag, waarin deze is opgenomen, werd ingediend op 21 Juni 1956 (Gedr. St. Kamer, n° 26/5, buitengewone zitting 1954). De openbare behandeling duurde ditmaal niet lang (Handelingen Kamer, 12 December 1956, n° 13). Het voorstel werd goedgekeurd op 20 December 1956 met 105 tegen 82 stemmen bij 8 onthoudingen.

Uw verslaggever heeft het goed gevonden deze vijfjarige geschiedenis, een echte « Saga » van het voorstel Philippart, samen te vatten.

Van meetaf wekte de humane en tevens humanistische geest van het voorstel grote sympathie bij de leden van de Senaatscommissie voor Justitie.

Maar de bespreking van het ontwerp was er niet minder lang en moeilijk om.

Bespreking.

De Commissie hield, tussen 5 Januari en 5 November 1957, vijf vergaderingen en raadpleegde verschillende bronnen. Zij hoorde :

1° De h. G. Scillie (Roth), oud-bokskampioen en leraar aan het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding van de Universiteit te Leuven.

Volgens de h. Scillie komen ongevallen in de regel enkel voor bij slechte boxers en meestal tijdens de laatste ronden van een wedstrijd. Het reglement is hetzelfde voor de Olympische Spelen en voor de liefhebberswedstrijden, nl. 3 ronden van 3 minuten, handschoenen van 8 ounces; voor beroepsboxers echter 4 tot 15 ronden, handschoe-

6 onces. Des knock-outs ont également lieu aux jeux olympiques. M. Roth se déclara partisan d'une généralisation des gants de 8 onces (ce qui serait favorable à la boxe elle-même comme sport). D'après lui, les règlements de boxe existants, satisfaisants en eux-mêmes, ne sont malheureusement pas respectés.

Le Président retint de cet exposé trois suggestions :

- a) sanction pénale des coups et blessures occasionnés volontairement à la suite d'une inobservation du règlement;
- b) le poids des gants;
- c) le nombre des rounds.

2º Plusieurs délégués de M. le Ministre de la Santé Publique : MM. les Docteurs Delanne et Seghers, qui exposèrent les aspects médicaux de la question, et Wasterlain, secrétaire général de l'Institut National de l'Education physique et des Sports.

Ce dernier, à la demande de la Commission, donna un aperçu général des mesures qui pourraient être prises en ce qui concerne : l'équipement et le matériel; la protection directe des boxeurs (par le port d'un casque, d'une ceinture et d'un protège-dents et par le poids des gants); la protection indirecte des boxeurs par : le contrôle médical, la durée des combats, l'arbitrage, le rôle et la qualification des professeurs de boxe et des managers (voir en annexe note de l'I.N.E.P.S.).

Plusieurs questions furent posées par des commissaires. La Commission fut d'avis que non seulement les combats et exhibitions de boxe, mais aussi l'exercice de la boxe comme tel, doivent être réglementés. Le texte du projet est à revoir dans ce sens. D'autre part, les coups défendus doivent tomber sous l'application du Code pénal.

3º A la demande d'un commissaire, la Commission, après discussion, décida à l'unanimité d'entendre le président de la Fédération des catcheurs de Belgique. Certains commissaires ont fait observer que le catch pourrait n'être pas considéré comme un sport; en ce cas les coups et blessures tomberaient en conséquence sous l'application du Droit pénal.

M. Wasterlain fit observer que, contrairement à la boxe, le catch n'a pas à la base un sport pratiqué par des amateurs.

A la suite de cette discussion, la Commission entendit, à défaut d'un représentant sportif valable du catch, M. Robeyns, président de la Fédération belge de lutte professionnelle, et le Docteur Delanne, de l'Institut national d'Education physique et des Sports.

Au cours de l'échange de vues qui suivit, plusieurs commissaires furent d'avis que, si les matches de catch étaient un spectacle de qualité inférieure, il n'apparaissait pas qu'ils heurtassent véritablement la moralité publique, en sorte que l'interdiction ne se justifiait pas. Les mêmes commissaires ajoutèrent que, d'autre part, examinés sous l'angle

nen van 6 ounces. Knock-out komt ook voor op de Olympische Spelen. De h. Roth zou willen dat er overal handschoenen van 8 ounces worden gebruikt (wat in het voordeel zou zijn van het boksen als sport). Volgens hem zijn de bestaande boksreglementen op zichzelf bevredigend, maar worden zij ongelukkig genoeg niet nageleefd.

Uit deze uiteenzetting nam de Voorzitter drie suggesties over :

- a) bestraffing van slagen en verwondingen moedwillig toegebracht door niet-naleving van het reglement;
- b) het gewicht van de handschoenen;
- c) het aantal ronden.

2º Verscheidene gedelegeerden van de Minister van Volksgezondheid : de Dokters Delanne en Seghers, die de medische aspecten van de zaak belichtten, en Wasterlain, secretaris-generaal van het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport.

Deze gaf, op verzoek van de Commissie, een algemeen overzicht van de maatregelen die genomen zouden kunnen worden inzake : uitrusting en materieel; directe bescherming van de bokseers (helm, gordel, mondstuk; gewicht van de handschoenen); hun indirecte bescherming door : geneeskundig toezicht, duur van de wedstrijden, arbitrage; taak en geschiktheid van bokseers en managers (zie bijgaande nota van het N.I.L.O.S.).

De commissieleden stelden verscheidene vragen. De Commissie was van oordeel dat niet alleen de bokswedstrijden en -exhibities, maar ook het boksen als zodanig moet worden geregeld. Het ontwerp behoort in die zin te worden herzien. Aan de andere kant moeten de verboden slagen onder het Strafwetboek vallen.

3º Op verzoek van een lid besloot de Commissie, na een gedachtenwisseling, eenparig de voorzitter van het Belgisch Catchersverbond te horen. Sommige leden hebben opgemerkt dat catchen misschien niet als een sport beschouwd zou kunnen worden en in dat geval zouden de slagen en verwondingen bijgevolg onder het Strafwetboek vallen.

De h. Wasterlain merkt op dat catchen, in tegenstelling met boksen, niet door liefhebbers beoefend wordt.

Ingevolge deze discussie hoorde de Commissie, bij ontstentenis van gezaghebbend vertegenwoordiger van de catch, de h. Robeyns, voorzitter van de Belgische Federatie van Beroepsworstelen, en dokter Delanne, van het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport.

Tijdens de daarop volgende gedachtenwisseling verklaarden verscheidene leden dat de catchwedstrijden weliswaar een minderwaardig schouwspel waren, maar dat zij toch niet werkelijk tegen de openbare zedelijkheid schenen in te druisen, zodat het verbod niet verantwoord was. Diezelfde leden voegden hieraan toe dat, aan de andere kant,

de la santé, les matches de catch n'auraient pas conduit à des accidents comparables à ceux que provoquent les matches de boxe, en sorte qu'il paraîtrait raisonnable de ne pas imposer actuellement au pouvoir exécutif l'élaboration d'un règlement, et de se borner à l'habiliter à cette fin lorsque lui-même estimerait que pareille réglementation serait devenue nécessaire, soit pour le catch, soit pour les autres modes de lutte.

Par 8 voix contre 7 la Commission adopta ce point de vue.

Lors d'une séance ultérieure, le rapporteur demanda à la Commission de revenir sur le vote par lequel elle s'était prononcée contre l'interdiction du catch. Comme la Commission ne fut pas unanime à suivre le rapporteur dans sa proposition, le vote resta acquis.

Le rapporteur fut toutefois maintenu.

En conclusion, la Commission se déclara d'accord, à l'unanimité moins une abstention, pour supprimer l'article premier et pour rendre l'article 2 (devenu l'article premier) applicable non seulement aux combats et exhibitions de boxe mais aussi à la pratique même de la boxe.

Cet article devra prévoir en outre la possibilité de prendre des dispositions analogues pour les matches et exhibitions de catch ainsi que pour toutes les formes de lutte.

La Commission a estimé que les sanctions pénales spéciales prévues à l'article 4 du projet ne devaient être applicables qu'aux infractions à la réglementation commises lors de combats et exhibitions de boxe. Les dispositions pénales habituelles s'appliqueront aux infractions constatées lors de « la pratique de la boxe ».

Un commissaire demanda quel serait le coût de l'application de l'arrêté royal d'exécution. Il a été dit que le fonctionnement serait assuré par un prélèvement sur les recettes. Que se passerait-il en cas de déficit? La Commission émit le vœu qu'en aucun cas les frais d'exécution de l'arrêté royal à intervenir ne constituent une charge pour la collectivité.

* *

Le projet ainsi modifié a été voté à l'unanimité moins une abstention.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. E. VANDERVELDE.

Le Président,
H. ROLIN.

bij de catchwedstrijden, op het gebied van de gezondheid, niet zulke ongelukken zouden zijn gebeurd als bij de bokswedstrijden, zodat het redelijk mocht worden geacht de uitvoerende macht thans te verplichten tot het voorbereiden van een regeling en haar daartoe alleen de nodige bevoegdheid te verlenen voor het geval zij zelf mocht oordelen dat zulk een regeling, hetzij voor de catch, hetzij voor de andere vormen van worstelen, noodzakelijk is geworden.

Met 8 tegen 7 stemmen trad de Commissie dit standpunt bij.

In een latere vergadering verzocht de verslaggever de Commissie terug te komen op haar uitspraak tegen het verbod om te catchen. Aangezien de Commissie zich niet eenparig met het voorstel van de verslaggever verenigde, bleef die uitspraak gehandhaafd.

Er werd evenwel geen andere verslaggever aangewezen.

Tot besluit was de Commissie er, op één onthouding na, eenparig over eens om het eerste artikel te doen vervallen, om artikel 2 (dat artikel 1 was geworden) niet alleen op de bokswedstrijden en -exhibities, maar ook op de beoefening van het boksen zelf toepasselijk te verklaren.

Bovendien voorziet dit artikel in de mogelijkheid om dergelijke voorzieningen te treffen voor de catchwedstrijden en -exhibities en voor alle vormen van het worstelen.

De Commissie was van oordeel dat de bijzondere straffen die in artikel 4 van het ontwerp zijn gesteld, slechts toegepast zouden mogen worden op overtreding van de reglementering tijdens bokswedstrijden en -exhibities. De gewone strafbepalingen zijn toepasselijk op misdrijven die bij de « beoefening van het boksen » worden vastgesteld.

Een commissielid vroeg hoeveel de toepassing van het koninklijk besluit ter uitvoering wel zal kosten. Er is gezegd dat daarvoor een deel van de ontvangsten zal worden geheven. Maar wat zal er gebeuren in geval van deficit? De Commissie spreekt de wens uit dat de kosten voor de uitvoering van het koninklijk besluit in geen geval ten laste van de gemeenschap komen.

* *

Het aldus gewijzigde ontwerp is op 1 onthouding na eenparig aangenomen.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. E. VANDERVELDE.

De Voorzitter,
H. ROLIN.

TEXTE PRÉSENTÉ
PAR LA COMMISSION.

Nouvel intitulé :

Projet de loi réglementant
les combats et exhibitions de boxe.

ARTICLE PREMIER.

Les combats et exhibitions de boxe ne peuvent être organisés et la pratique de la boxe n'est permise, que dans des conditions de nature à épargner aux pugilistes, dans toute la mesure du possible, les fractures, blessures, lésions internes ou externes sérieuses.

Le Roi détermine ces conditions et prend les mesures nécessaires pour assurer le contrôle de leur observation.

Il peut aussi, s'il l'estime utile, subordonner à des conditions analogues, l'organisation et les exhibitions de matches de catch ou de lutte de tout genre ainsi que la pratique de ces sports.

ART. 2.

Il sera perçu, à charge des organisateurs de combats et exhibitions de boxe, une redevance destinée à couvrir les frais de contrôle en application de l'article premier.

Le Roi détermine le montant de cette redevance ainsi que les modalités de sa perception.

ART. 3.

Sans préjudice d'autres dispositions pénales, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à six mois et d'une amende de 100 à 1.000 francs, ceux qui auront, soit participé comme boxeurs ou arbitres à des combats ou exhibitions de boxe en contravention aux dispositions de la réglementation prise en vertu de la présente loi, soit organisé de tels combats ou exhibitions, soit prêté ou loué des locaux à de telles fins.

ART. 4.

Les peines seront doublées si l'un des combattants est blessé et subit une incapacité de travail. Elles seront triplées en cas de mort d'un des combattants par suite des coups reçus.

ART. 5.

Le livre premier du Code pénal, sans exception de son chapitre VII, ni de l'article 85, est applicable aux infractions prévues par la présente loi.

TEKST VOORGEDRAGEN
DOOR DE COMMISSIE.

Nieuw opschrift :

Wetsontwerp tot reglementering
van de bokswedstrijden en -exhibities.

EERSTE ARTIKEL.

Bokswedstrijden en -exhibities mogen slechts worden ingericht en de beoefening van het boksen is slechts geoorloofd onder zodanige voorwaarden dat de bokkers, zoveel als enigszins mogelijk is, worden behoed voor ernstige inwendige of uitwendige letsels, verwondingen of breuken.

De Koning bepaalt die voorwaarden en treft de nodige maatregelen om het toezicht op de naleving daarvan te verzekeren.

Indien hij het nodig acht, kan hij dergelijke voorwaarden ook verbinden aan het inrichten van catch- of worstelwedstrijden en -exhibities van alle aard, alsmede aan de beoefening van die sporten.

ART. 2.

Ten laste van de inrichters van bokswedstrijden en -exhibities wordt een bijdrage geïnd om de kosten te bestrijden van het toezicht, uitgeoefend ter toepassing van artikel 1.

De Koning bepaalt het bedrag van deze bijdrage evenals de inningsmodaliteiten ervan.

ART. 3.

Onverminderd andere strafbepalingen worden met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van 100 tot 1.000 frank gestraft, zij die hetzij als bokser of als scheidsrechter deel nemen aan bokswedstrijden of -exhibities, met overtreding van de bepalingen van de krachtens deze wet uitgevaardigde reglementering, hetzij dergelijke wedstrijden of exhibities inrichten, hetzij hiervoor lokalen ter beschikking stellen of verhuren.

ART. 4.

De straffen worden verdubbeld, wanneer een van de strijders wordt gewond en daardoor arbeidsongeschikt wordt. Zij worden verdriedubbeld ingeval een van de strijders ten gevolge van de ontvangen slagen overlijdt.

ART. 5.

Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85, is van toepassing op de bij deze wet bepaalde misdrijven.

ANNEXE.

Note de l'Institut National de l'Education physique et des Sports.

Dès le vote du projet par la Chambre des Représentants, l'Institut National de l'Education Physique et des Sports, fut, à sa demande, chargé par M. le Ministre de la Santé Publique, de réunir la documentation nécessaire en vue de la préparation d'un projet d'arrêté royal qui devra être publié en même temps que le texte de la loi, sous peine de voir les combats de boxe interdits en fait.

L'enquête de l'Institut a porté sur la situation de la boxe, sur les remèdes techniques possibles, sur les remèdes d'ordre médical. Des fonctionnaires et médecins de l'Institut ont assisté à de nombreux combats de boxe, visité des salles, interviewé des boxeurs, d'anciens boxeurs, des journalistes, des dirigeants, des arbitres. Il doit être rappelé que cette enquête de l'Institut avait en vue l'exécution de la loi future qui laisserait en vie la boxe de combat, mais imposerait la fixation d'une réglementation déterminée.

A. — SITUATION DE LA BOXE.

Au cours de ces dernières années, les sportifs ont assisté à une dégradation du sport de la boxe, tant sur le plan sportif que sur le plan administratif. Les règlements, tant pour les professionnels que les amateurs, permettraient un contrôle efficace et une pratique de la boxe où les risques d'accidents seraient limités; mais en pratique, ces règlements n'étaient pas appliqués.

Depuis quelque temps, la Fédération de Boxe fait un effort pour modifier cette situation.

Un des inconvénients de la situation actuelle consiste aussi dans le fait que l'amateurisme en boxe constitue véritablement une antichambre du professionnalisme. Il n'existe pas, en Belgique, un état d'esprit semblable à celui qui anime la pratique du sport de la boxe dans les collèges anglais.

B. — REMÈDES POUVANT ÊTRE PRIS EN EXÉCUTION DE LA LOI FUTURE.**1. Equipement et matériel.****a) Ring.**

La pratique de la boxe scientifique mettant en jeu l'esquive et la mobilité des athlètes, est favorisée dans les rings de grande surface. C'est toujours dans les cordes ou dans les coins que se donnent les coups les plus dangereux.

BIJLAGE.

Nota van het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport.

Van zodra het ontwerp door de Kamer van Volksvertegenwoordigers gestemd was, gelastte de heer Minister van Volksgezondheid en van het Gezin het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport, op vraag van deze laatste, met het bijeenbrengen van de nodige dokumentatie, met het oog op de voorbereiding van een ontwerp van koninklijk besluit dat normaal gelijktijdig met de tekst van de wet moet gepubliceerd worden, op straf van de boksegevechten in feite verboden te zien.

Het onderzoek van het Instituut heeft betrekking gehad op de toestand van de bokssport, op de mogelijke technische remedies en op de remedies van medische aard. Ambtenaren en geneesheren van het Instituut hebben talrijke boksegevechten bijgewoond, zalen bezocht, bokkers, oud-bokkers, journalisten, leiders en scheidsrechters geïnterviewd. Er moet worden aan herinnerd dat deze enquête van het Instituut verwezenlijkt werd met het oog op de uitvoering van de toekomstige wet die het boksegevecht laat bestaan maar de vaststelling van een bepaalde reglementering oplegt.

A. — TOESTAND VAN DE BOKSSPORT.

Tijdens de laatste jaren zijn de sportliefhebbers getuige geweest van een verval van de bokssport, zowel op sportief als op administratief plan. De reglementen voorzien, zowel voor de beroepsbokkers als voor de liefhebbers, een afdoende controle en een beoefening van deze sporttak met beperkte risico's van ongevallen; deze reglementen werden in de praktijk echter niet toegepast.

Sinds enkele tijd doet de Boksfederatie een grote inspanning om deze toestand te verhelpen.

Een van de nadelen van de huidige toestand ligt ook in het feit dat het boksamateurisme een werkelijke « antichambre » vormt van de beroepssport. Inzake de beoefening van de bokssport vinden wij in België niet die geest die heerst in de Engelse kolleges, bij voorbeeld.

B. — REMEDIES DIE GENOMEN ZOUDEN KUNNEN WORDEN IN UITVOERING VAN DE TOEKOMSTIGE WET.**1. Uitrusting en materieel.****a) Ring.**

De praktijk van het wetenschappelijk boksen, waarbij het handig ontwijken en de beweeglijkheid van de atleten in het spel geworden worden, is bevoordeeld in rings van grote oppervlakte. Het is steeds in de koorden of in de hoeken dat de meest gevaarlijke slagen gegeven worden.

La réglementation de la boxe professionnelle impose une dimension entre cordes, le ring étant carré, de 4,35 m. à 6 m.; la réglementation des amateurs de 4,90 m. à 6,10 m.

Sans énerver les règlements internationaux du sport de la boxe, il est donc possible de déterminer dans un texte l'obligation de construire des rings de 5,50 m. minimum entre cordes.

b) *Tapis.*

Le tapis doit permettre les déplacements aisés et rapides des boxeurs, mais aussi amortir les chocs en cas de chute. Il ne doit être ni trop épais, ni trop mince. Le règlement « amateurs » prévoit une épaisseur de 1,5 cm. à 1,9 cm., le règlement « professionnels » de 2 cm. à 2,5 cm.

L'arrêté royal pourrait imposer une épaisseur de 1,9 cm. à 2,5 cm. et déterminer la nature des matériaux employés, afin que le tapis présente l'élasticité désirable.

c) *Salle.*

L'entraînement des boxeurs, de même que les matches, se pratiquent souvent dans des salles exigües et enfumées. Des dispositions pourraient prévoir que les salles où se pratique la boxe doivent être suffisamment aérées, et disposer dans leur voisinage immédiat d'installations hygiéniques et médicales telles que douches et cabinet médical.

2. *Protection des boxeurs.*

Il faut immédiatement signaler à ce sujet qu'il sera pratiquement impossible de garantir, de façon absolue, le respect de la lettre de la loi qui, dans son article 2, est exprimée comme suit: « Ces conditions seront telles qu'elles épargnent aux pugilistes dans le jeu régulier de la compétition, toutes fractures, blessures ou lésions, internes ou externes autres que celles qui procéderaient de causes fortuites ». La boxe consistant dans un échange de coups, il existera toujours un risque d'accidents.

a) *Protection directe.*

Une des affectations les plus dangereuses pour l'intégrité intellectuelle du boxeur est l'encéphalopathie.

Casque protecteur.

Les médecins sportifs diffèrent d'opinion quant à l'utilité du port du casque.

Cependant, pour les boxeurs ne possédant pas une technique affinée, comme les amateurs, les novices et les néoprofessionnels, le port du casque pourrait être obligatoire. Les boxeurs chevronnés ont des qualités d'esquive et des capacités d'encaissement qui ne nécessitent pas le port du casque.

De réglementation van de beroepsboks legt een afmeting op tussen de koorden: de ring is een rechthoek van 4,35 m. op 6 m.; volgens het reglement van de liefhebbers, 4,90 m. op 6,10 m.

Zonder dus de internationale reglementen van de bokssport te ontzenuwen is het mogelijk in een tekst de verplichting te voorzien rings te bouwen die minimum 5,50 m. tussen de koorden bedragen.

b) *Tapijt.*

Het tapijt moet gemakkelijke en snelle verplaatsingen aan de bokkers toelaten; het moet echter ook bij het vallen de schok verminderen. Het dient noch te dik noch te dun te zijn. Het reglement « liefhebbers » voorziet een dikte van 1,5 cm. tot 1,9 cm., het « beroeps »-reglement: 2 cm. tot 2,5 cm.

Het koninklijk besluit zou een dikte kunnen opleggen van 1,9 cm. tot 2,5 cm. en het te gebruiken materiaal bepalen opdat het tapijt de gewenste veerkracht zou vertonen.

c) *Zaal.*

De training der bokkers, evenals de matches, gebeuren dikwijls in enge en beroekte zalen. De beschikkingen zouden kunnen voorzien dat de zalen, waarin de beoefening van de bokssport plaats heeft, voldoende dienen verlucht te zijn en in hun onmiddellijke omgeving dienen te beschikken over hygiënische en medische installaties, als daar zijn stortbaden en een geneeskundig kabinet.

2. *Bescherming van de bokkers.*

Hier dient onmiddellijk gemeld dat het praktisch onmogelijk zal zijn om de absolute naleving te verzekeren van de letter van de wet, waarvan artikel 2 zegt: « Deze voorwaarden zullen van die aard zijn dat de vuistvechters, in het regelmatig spel van de competitie, zullen gespaard blijven van breuken, kwetsuren of verwondingen, inwendige of uitwendige, andere dan deze die zich wegens toevallige redenen zouden voordoen ». Daar de boks bestaat uit een uitwisseling van slagen, blijft altijd het risico van ongeval bestaan.

a) *Rechtstreekse bescherming.*

Een van de meest gevaarlijke aandoeningen voor de geestesintegriteit van de bokser is de encephalopathie.

Beschermende helm.

Wat het dragen van een helm betreft, lopen de meningen van de sportgeneesheren uiteen.

Nochtans voor de bokkers die over geen grondige techniek beschikken, als de liefhebbers, de nieuwelingen en de neo-professionelen, zou het dragen van een helm als een verplichting dienen gesteld te worden. De bokkers met een rijke ondervinding bezitten kwaliteiten van handig ontwijken en zijn bekwaam te inkasseren, wat het dragen van een helm onnodig maakt.

Gants.

Les professionnels utilisent des gants de 6 onces et les amateurs des gants de 8 onces. De même que pour le casque, deux thèses opposées s'affrontent : certains croient qu'il vaut mieux recevoir un coup dur et net qu'une série de coups amortis.

Le projet n'apporterait aucune modification à la situation actuelle en ce qui concerne les gants. Des expériences devraient être faites, en ce qui concerne les jeunes boxeurs, ceux-ci pouvant être dotés de gants plus épais. L'Institut pourrait réaliser ces expériences avec la collaboration de la Fédération Belge de Boxe. Eventuellement, l'arrêté serait ensuite modifié.

Sous les gants, les boxeurs assurent la fermeté de leurs phalanges au moyen de bandages. Actuellement, ils utilisent ce que l'on qualifie, dans le jargon de la boxe, de « bandages durs ». Le projet d'arrêté royal devrait contenir des dispositions pour supprimer l'utilisation des bandages durs.

Ceinture rénale et abdominale.

Ce genre de ceinture se porte régulièrement, mais on ne peut affirmer que son emploi soit totalement généralisé. L'arrêté royal devrait en imposer le port.

Protège-lèvres.

Il en va de même pour cet accessoire; son port serait rendu obligatoire.

*b) Protection indirecte.**1. Examens médicaux.*

L'arrêté d'exécution imposerait une série d'exams médicaux, faits par des médecins désignés par l'I.N.E.P.S. et payés par lui.

Avant l'octroi de la licence, un examen médical serait obligatoire; cet examen complet comprendrait l'électroencéphalographie, l'électrocardiographie et l'examen clinique. Un examen semblable serait imposé tous les 6 mois.

Avant le combat, le pugiliste serait soumis à un simple examen clinique et pesé une seule fois. Actuellement, il y a 2 pesées et lorsqu'un boxeur dépasse le poids imposé, il se soumet à une série de pratiques artificielles pour réduire son poids en quelques heures, ce qui est souvent préjudiciable à sa santé.

Après chaque combat, les pugilistes seraient examinés obligatoirement ce qui implique la présence de deux médecins aux compétitions de boxe; un de ceux-ci serait désigné par l'Institut.

En cas de K.O. ou de K.D., chacun des médecins devrait ou pourrait prescrire un examen clinique

Handschoenen.

De beroepsboksers gebruiken handschoenen van 6 onzen en de liefhebbers handschoenen van 8 onzen. Evenals voor het dragen van de helm staan hier twee theses tegenover mekaar: sommigen menen dat het beter is een harde en een zuivere slag te ontvangen dan een reeks gebroken slagen.

Het ontwerp zou, in verband met de handschoenen, geen enkele wijziging brengen aan de huidige toestand. Proeven zouden moeten gedaan worden meer in het bijzonder ten overstaan van jonge boksers; deze zouden uitgerust worden met dikkere handschoenen. Het Instituut zou deze proeven kunnen doen in samenwerking met de Belgische Boksbond. Ever ueel zou het besluit naderhand gewijzigd worden.

Onder de handschoenen verzekeren de boksers de stevigheid van hun naden door middel van windsels. Momenteel gebruiken zij wat in de bokstaal genoemd wordt « harde windsels ». Het ontwerp van koninklijk besluit zou bepalingen moeten inhouden waarbij deze laatste uitgeschakeld worden.

Nier- en buikgordel.

Dit soort gordel wordt regelmatig gedragen maar men kan niet bevestigen dat het gebruik ervan volkomen algemeen is. Het koninklijk besluit zou het dragen ervan verplicht moeten maken.

Lipbeschermers.

Het is vanzelfsprekend dat ook het dragen van dit onderdeel verplicht zou dienen gemaakt te worden.

*b) Onrechtstreekse bescherming.**1° Geneeskundig onderzoek.*

Het uitvoeringsbesluit zou een reeks medische keuringen dienen verplicht te maken, uitgeoefend door geneesheren aangeduid en betaald door het N.I.L.O.S.

Het toekennen van de licence zou moeten afhankelijk gesteld worden van een geneeskundig onderzoek; dit volledig onderzoek zou de electro-encephalografie, de electrocardiografie en het klinisch onderzoek omvatten. Een gelijkaardig onderzoek zou om de zes maanden opgelegd worden.

Vóór het gevecht zou de vuistvechter aan een eenvoudig klinisch onderzoek onderworpen worden en éénmaal gewogen. Momenteel ondergaat hij twee wegingen en wanneer een bokser het voorgeschreven gewicht overtreft, onderwerpt hij zich aan een reeks kunstmatige praktijken om zijn gewicht in enkele uren te verminderen, wat dikwijls nadelig is voor zijn gezondheid.

Na elk gevecht zou de bokser verplicht onderzocht worden, wat de aanwezigheid van twee geneesheren bij de bokskompetities vereist; één van dezen zou aangesteld worden door het Instituut.

In geval van K.O. of K.D. zou elk van de geneesheren een klinisch onderzoek en het electro-en-

et une mesure électroencéphalographique. Le médecin communiquerait au service médical de l'Institut un rapport sur le cas.

Les résultats de cette série d'examens médicaux seraient consignés dans un carnet médical qui devrait obligatoirement être établi pour chaque pugiliste.

2. Interdictions.

1° Nombre de combats.

Il importe que les espaces entre les combats d'un même boxeur soient suffisamment longs. Le projet d'arrêté devrait contenir des dispositions imposant des délais entre deux combats successifs, allant d'une à 3 semaines, selon que ces combats ont comportés de 3 à 12 rounds.

Après chaque K.O., abandon ou K.O. technique, une interruption de 4 à 6 semaines serait imposée par le médecin, avec, comme corollaire, l'interdiction de participer aux entraînements pendant la même période.

2° Durée des combats.

On constate que les coups les plus durs sont généralement reçus à la fin des combats, soit à la fin des rounds. C'est pourquoi l'arrêté devait imposer, dans la durée des rounds et dans le nombre de rounds composant un même combat, une progressivité réglée selon le tableau ci-après :

Débutants et novices : 3 rounds de 2 minutes. 5 combats ne seraient suivis d'aucune décision et 10 combats avec décision devraient être effectués avant que le débutant ou le novice puisse passer dans la catégorie amateurs.

Amateurs : 5 combats au minimum à effectuer d'une durée de 4 rounds de 2 minutes, avant de pouvoir effectuer des combats de 3 rounds de 3 minutes.

Néoprofessionnels et professionnels de 3e catégorie : 4 rounds de 3 minutes et 5 combats minimum.

Professionnels de 2e catégorie : 10 combats au minimum en 5 rounds de 3 minutes avant de pouvoir effectuer des combats de 8 rounds de 3 minutes.

Professionnels de 1re catégorie : 10 rounds de 3 minutes. Aucun boxeur ne pourrait être admis en 1re catégorie sans avoir fait l'objet d'un avis favorable d'une Commission de classement, créée par la Fédération de Boxe et sans un avis médical favorable.

Les championnats de Belgique pourraient se dérouler en 12 rounds de 3 minutes et les championnats internationaux en 15 rounds de 3 minutes.

cephalografisch meten moeten of kunnen voor-schrijven. De geneesheer zou over dit geval een verslag aan de geneeskundige dienst van het Instituut overmaken.

De uitslagen van deze reeks geneeskundige onderzoeken zouden samengevat worden in een medisch boekje, dat voor iedere bokser verplicht zou moeten opgesteld worden.

2° Verbodsbepalingen.

1. Aantal gevechten.

Het is van belang dat de periode tussen de gevechten van een zelfde bokser voldoende groot zij. Het ontwerp van besluit zou bepalingen moeten bevatten die een termijn tussen twee opeenvolgende gevechten opleggen gaande van één tot drie weken, naargelang deze gevechten 3 tot 12 ronden bevatten.

Na iedere K.O., opgave of technisch K.O., zou de geneesheer een onderbreking van vier tot zes weken opleggen, met als uitvloeisel het verbod om gedurende dezelfde periode deel te nemen aan oefenstunden.

2. Duur van de gevechten.

Men stelt vast dat de hardste slagen in het algemeen op het einde van de gevechten gegeven worden, hetzij op het einde van de ronden. Daarom zou het ontwerp van besluit een progressiviteit in de duur van de ronden en in het aantal ronden die een gevecht vormen, dienen op te leggen. Deze progressiviteit zou volgens de hierna gegeven tabel verwezenlijkt worden :

Beginnelingen en nieuwelingen : 3 ronden van twee minuten. Vijf gevechten zouden zonder beslissing blijven en tien gevechten met beslissing zouden dienen afgelegd te worden vooraleer de beginneling of de nieuweling kan overgaan naar de categorie liefhebbers.

Liefhebbers : minimum vijf gevechten leveren die ronden van twee minuten duren, vooraleer gevechten van 3 ronden van drie minuten te kunnen leveren.

Neo-professionelen en beroepsboksers van de 3^e categorie : 4 ronden van drie minuten en minimum vijf gevechten.

Beroepsboksers van de 2^e categorie : tien gevechten minimum met 5 ronden van drie minuten vooraleer gevechten van 8 ronden van drie minuten te mogen leveren.

Beroepsboksers van de 1ste categorie : 10 ronden van drie minuten. Geen enkele bokser zou tot de eerste categorie mogen toegelaten worden zonder gunstig advies van een Rangschikkingskommissie, opgericht door de Boksfederatie, en zonder gunstig geneeskundig advies.

De Belgische kampioenschappen zouden kunnen plaats hebben in 12 ronden van drie minuten en de internationale kampioenschappen in 15 ronden van drie minuten.

Lorsqu'un pugiliste est mis K.O., moins de 10 secondes avant la fin du round, l'out devrait être compté même si le coup de gong a signalé la fin de la reprise.

3. Conduite des rencontres.

L'arbitrage est d'une grande importance dans la régularité des combats et dans la protection des boxeurs.

Il faudrait faire figurer dans le projet d'arrêté certaines dispositions spécifiant que l'arbitre, qui se trouve dans le ring, ne s'occupe que de la direction technique de la rencontre. Il serait assisté, en dehors du ring, par un chronométreur et par 3 juges qui donnent leur cote après chaque round. Cette mesure assurerait plus de régularité et permettrait au troisième homme qui se trouve entre les cordes, de consacrer toute son attention à la direction technique du combat.

Il faudrait aussi donner, aux deux médecins présents, la capacité d'arrêter d'autorité le combat pour blessure. Actuellement, ils n'ont qu'une compétence d'avis, l'arbitre étant seul qualifié pour arrêter le match.

Les conditions suivantes devraient être imposées aux arbitres : âge limité à 60 ans, nécessité de subir un examen médical, obligation de réussir un examen pratique et théorique devant une Commission d'arbitrage.

Au début, cette Commission devrait être mixte et se composer de personnes compétentes désignées d'une part par la Fédération de Boxe, d'autre part, par l'I.N.E.P.S.

Le rôle des pouvoirs publics et de l'Institut en particulier, est un rôle de tutelle. Après une expérience de trois ans, la compétence de la Commission paritaire serait éventuellement prorogée, si le Ministre de la Santé Publique estime alors que la Fédération doit continuer à être contrôlée.

4. Classement des boxeurs.

La Fédération devrait être obligée, par une disposition de l'arrêté, de publier régulièrement le classement des boxeurs selon le plan suivant, en respectant les règles esquissées ci-dessus sous la rubrique « Durée des combats » :

- Débutants;
- Amateurs;
- Néoprofessionnels;
- Professionnels de troisième catégorie;
- Professionnels de deuxième catégorie;
- Professionnels de première catégorie.

Wanneer een bokser K.O. geslagen wordt minder dan tien sekonden voor het einde van de ronde, zou de « out » moeten geteld worden zelfs indien de gongslag het einde van de hervatting gemeld heeft.

3. Het leiden van de ontmoetingen.

De arbitrage is van groot belang voor de regelmatigheid van de gevechten en de bescherming van de bokkers.

In het ontwerp van besluit zouden zekere beschikkingen moeten opgenomen worden waarbij bepaald wordt, dat de scheidsrechter, die zich in de ring bevindt, zich alleen moet bekommeren om de technische leiding van de ontmoeting. Hij zou worden bijgestaan, buiten de ring, door een tijdopnemer en door drie rechters die hun punten toekennen na elke ronde. Deze maatregel zou meer regelmatigheid verzekeren en de derde man die zich tussen de koorden bevindt, in de mogelijkheid stellen zijn aandacht volledig te vestigen op de technische leiding van de ontmoeting.

Ook zou aan de twee aanwezige geneesheren de macht moeten gegeven worden om het gevecht stil te leggen wegens kwetsuur. Voor het ogenblik hebben zij enkel een adviserende bevoegdheid, terwijl de scheidsrechter alleen bevoegd is om de match stop te zetten.

Een reeks voorwaarden zouden moeten opgelegd worden voor de scheidsrechters: hun ouderdom beperkt tot zestig jaar, de noodzakelijkheid om een medisch onderzoek te ondergaan, de verplichting om voor een Scheidsrechterskommissie te slagen in een praktisch en theoretisch eksamen.

Gedurende een bepaalde tijd zou deze Kommissie gemengd moeten zijn en samengesteld uit bevoegde personen, aangeduid enerzijds door de Boksfederatie en anderzijds door het N.I.L.O.S.

De rol van de openbare machten, meer in het bijzonder van het Instituut, is een rol van voorgedij. Na drie jaar ondervinding zou de bevoegdheid van de Kommissie eventueel kunnen verlengd worden, indien de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin oordeelt dat de Federatie aan een toezicht moet onderworpen blijven.

4. Rangschikking van de bokkers.

De Federatie zou bij besluitsbepaling moeten verplicht worden regelmatig de rangschikking van de bokkers te publiceren volgens het hiernastaaend plan en rekening houdend met de hierboven onder de rubriek « Duur van de gevechten » geschetste regels :

- Beginnelingen;
- Liefhebbers;
- Neo-professionelen;
- Beroepsbokkers van de 3e kategorie;
- Beroepsbokkers van de 2e kategorie;
- Beroepsbokkers van de 1ste kategorie.

En outre, il faudrait imposer un classement international en première, deuxième et troisième série. Il ne suffit pas, en effet, de protéger le boxeur belge dans ses combats en Belgique; il faut le protéger aussi dans ses combats à l'étranger. On constate trop souvent que des boxeurs belges insuffisamment aguerris combattent à l'étranger contre des boxeurs plus qualifiés.

Ce classement serait assorti de l'interdiction de boxer dans une autre catégorie que la sienne, tant en Belgique qu'à l'étranger.

5. *Professeurs.*

On constate trop souvent que des professeurs de boxe n'ont ni les qualités techniques, ni les qualités pédagogiques nécessaires.

Le projet d'arrêté devrait exiger que l'octroi d'une licence de professeur soit subordonné à la réussite d'un examen devant une Commission paritaire composée de délégués de la Fédération de Boxe et de l'Institut.

6. *Managers.*

Les managers, qui ont la responsabilité de conclure les matches pour les boxeurs et de les aider dans leurs combats, devraient posséder le diplôme de professeur de boxe et être agréés par la Commission dont il est parlé ci-dessus.

7. *Frais de contrôle.*

Il va de soi que le budget de l'Institut ne peut supporter les frais de contrôle relatifs à la boxe professionnelle. Il paraît justifié de prélever un pourcentage sur les prix d'entrée aux compétitions de boxe, étant bien entendu que ces recettes seraient comptabilisées dans un compte spécial réservé exclusivement à la boxe. Les reliquats éventuels pourraient servir à la constitution d'un fonds permettant l'établissement d'un régime d'assurance, assurant aux boxeurs accidentés une aide suffisante.

Afin d'éviter que la réglementation soit tournée, le projet d'arrêté devrait prévoir que le règlement sportif des compétitions de boxe devra recevoir l'approbation de l'Institut National de l'Éducation Physique et des Sports.

Daarbuiten zou een internationale rangschikking dienen opgelegd te worden in 1ste, 2e en 3e categorie. Het volstaat niet de Belgische bokser te beschermen in zijn gevechten in België, dit moet ook gebeuren in zijn gevechten in het buitenland. Men stelt te dikwijls vast dat onvoldoend voorbereide Belgische bokkers in het buitenland uitkomen tegen meer geschoolde bokkers.

Aan deze rangschikking zou verbonden zijn dat het verboden is, zowel in België als in het buitenland, in een andere categorie te boksen dan de zijne.

5. *Leermeesters.*

Te dikwijls wordt vastgesteld dat de boksleermeesters noch over de nodige technische hoedanigheden, noch over de nodige pedagogische kwaliteiten beschikken.

Het ontwerp van besluit zou moeten eisen dat de licentie van leermeester onderworpen is aan het lukken in een examen voor een paritaire Commissie, samengesteld uit afgevaardigden van de Boksfederatie en van het Instituut.

6. *Managers.*

De managers, die de verantwoordelijkheid dragen om ontmoetingen voor de bokkers aan te gaan en ze te helpen in hun gevechten, zouden in het bezit moeten zijn van het diploma van boksleermeester en erkend door de hierboven vermelde Commissie.

7. *Kontrolekosten.*

Het spreekt vanzelf, dat de begroting van het Instituut niet de kosten kan dragen voortvloeiend uit de controle van de beroepsbokkers. Het lijkt gerechtvaardigd dat een zeker percentage afgenomen wordt op de ingangsprijzen der bokskompetities; deze ontvangsten zouden natuurlijk opgetekend worden in een speciale rekening, uitsluitend voorbehouden aan de bokkers. De eventuele saldo's zouden kunnen dienen voor de vorming van een Fonds voor het invoeren van een verzekeringsregime, waardoor aan de bokkers die een ongeval hebben gehad, een voldoende hulp zou kunnen verleend worden.

Teneinde te vermijden dat de reglementering zou verdraaid worden, zou het ontwerp van besluit moeten voorzien dat het sportreglement van de bokskompetities aan de goedkeuring van het Nationaal Instituut voor de Lichamelijke Opvoeding en de Sport dient onderworpen te worden.